ДІЇ НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС РАКЕТНОГО ТА АРТИЛЕРІЙСЬКОГО ОБСТРІЛІВ

Якщо ракетний або артилерійський обстріл застав вас НА ВУЛИЦІ

• якщо ви почули звук летіння ракети, свист снаряда (він схожий більше на шорох), а через 2-3 секунди – вибух, відразу падайте на землю;

• якщо є якийсь виступ (навіть тротуар, бордюр – то поруч з ним), канава, будь-який виступ або заглиблення в землі – скористайтеся цим природним захистом. Якщо поруч є якась бетонна конструкція – ляжте поруч з нею, накрийте голову руками;

• лежати потрібно, щоб знизити шанс потрапляння осколків.

Найчастіше причиною поранення є не пряме влучення снаряда, ракети, а його осколки та вибухова хвиля. Снаряди й міни розриваються у верхньому шарі ґрунту, а осколки після підриву летять на висоті 30-50 см над землею.

Якщо обстріл застав у будівлі, негайно зійти у підвал, паркінг тощо. У випадку якщо підвал відсутній або зачинений, зайти до сусідів на першому поверсі. Є правило: що нижче спустишся, то безпечніше. Зазвичай снаряди, ракети влучають у верхні поверхи. Якщо артобстріл застав у будинку зненацька і не лишилося часу зреагувати:

• заздалегідь знайти найбільш внутрішню кімнату, чим більше бетону навколо, тим краще (знайти несучі стіни), якщо всі кімнати зовнішні – вийти на сходову площадку;

•у жодному разі не знаходитися навпроти вікон!

• якщо відомо, з якого боку ведеться обстріл, то вибрати найвіддаленішу кімнату з протилежного боку;

• у тому місці, що буде вибрано, сісти на підлогу біля стіни – чим нижче людина перебуває під час попадання снаряда, тим більше шансів, що її не зачепить осколком. Знову ж, не навпроти вікон. Вікна можна обладнати диванними подушками (великими, щільними, але краще мішками з піском), закрити масивними меблями, але не порожніми (набити мішками з піском або речами, але щільно). Це краще, ніж незахищені вікна і скло.

Найчастіше уламки потрапляють у приміщення через вікна. Якщо є можливість, завчасно заклеїти скло вікон скотчем або забарикадувати шафами - це врятує від осколків скла. Якщо обстріли постійні, необхідно завчасно забарикадувати вікна мішками з піском, важкими меблями, речами.

УВАГА! У жодному разі не можна вибігати з будинків на вулицю, користуватися ліфтом.

Укриття має бути заглибленим і, разом з тим, розташовуватися подалі від споруд, які можуть обвалитися внаслідок прямого влучання або спалахнути. Ідеально захищає траншея чи канава (подібна до окопу) завглибшки 1-2 м, розташована на відкритому місці.

Після закінчення обстрілу необхідно зачекати приблизно 10 хв. Обережно піднятися, уважно оглянути місцевість навколо себе, пересуватися не кваплячись та уважно оглядати маршрут руху, ноги ставити на вільну від осколків поверхню. Не піднімати із землі незнайомі предмети. Снаряди можуть бути касетними, і місцевість у результаті застосування спеціальних боєприпасів може бути замінована. Бойові елементи касетних боєприпасів та снаряди, які не підірвалися, можуть вибухнути від найменшого дотику.

У випадку, коли обстріл застав у транспорті (маршрутка, автобус, таксі, трамвай):

● попросити водія зупинити транспортний засіб;

● вийти з транспортного засобу та відбігти від дороги в напрямку від багатоповерхівок і промислових об’єктів, лягти на землю та закрити голову руками.

Якщо вибухи застали в дорозі на власному автомобілі - не розраховувати, що на авто можна швидко втекти від обстрілу. Необхідно зупинитися, вийти з автомобіля та відбігти якомога далі від дороги.

Укритися під час артилерійського обстрілу можна:

- в обладнаному бомбосховищі
- у підземному переході
- у будь-якій канаві, траншеї, ямі
- у трубі водостоку під дорогою
- уздовж високого бордюру чи підмурку паркану
- у підвалі під будинками старої забудови
- в оглядовій ямі гаража, станції технічного обслуговування
- у каналізаційних люках
- у вирвах, що залишилися від попередніх обстрілів.

Не можна використовувати для укриття:

- під'їзди будинків
- місця під технікою (вантажівкою, автобусом)
- не підготовлені для укриття підвали
- укриття, що розташовані ближче 30 - 50 м від багатоповерхових будівель
- проходи між штабелями, контейнерами, будівельними матеріалами

Поведінка в натовпі під час обстрілів, ракетного удару

Почуття страху, що охоплює групу людей, миттєво передається іншим і переростає в некерований процес - паніку. У людей різко зростає емоційність сприйняття того, що діється навкруги, знижується рівень відповідальності за свої вчинки. Людина не може розумно оцінити власну поведінку і обстановку, що склалася. У такій атмосфері досить тільки одному висловити, виявити бажання втекти з небезпечного району, як людська маса починає сліпо копіювати його дії. Тому люди найчастіше гинуть не від самої небезпеки, а від страху і паніки, що виникають у натовпі. Про це треба завжди пам'ятати і передбачати можливу поведінку натовпу.

Щоб не загинути в натовпі, найкраще правило - не потрапляти в нього або оминути його. Якщо це не можливо, у жодному разі не йти проти натовпу. Пам'ятати, що найнебезпечніше - бути затиснутим і затоптаним у натовпі!

Люди в натовпі завжди прориваються вперед, до виходу. Найбільша тиснява буває у дверях тощо. Тому, заходячи в будь-яке приміщення, транспорт, треба звертати увагу на запасні та аварійні виходи (двері), знати, як до них добратися.

Не наближатися до вітрин, стін, скляних дверей, до яких тебе можуть притиснути. Якщо натовп захопив - не чинити йому опору. Глибоко вдихнути, зігнути руки в ліктях, підняти їх, щоб захистити грудну клітку. Не тримати руки в кишенях, не чіплятися ні за що руками, бо їх можуть зламати. Якщо є можливість, застебнути одяг. Високі підбори можуть коштувати життя так само, як і розв'язані шнурки. Потрапивши в натовп, необхідно якнайшвидше зняти прикраси, шарф, краватку, викинути сумку, парасольку тощо. Якщо щось упало, у жодному разі не намагатися підняти, бо життя найдорожче.

Головне завдання в натовпі - не впасти. Якщо збили з ніг і впали на землю, треба спробувати згорнутися клубком і захистити голову руками, прикриваючи потилицю. За будь-якої можливості потрібно спробувати встати на ноги.

З метою запобігання надзвичайним ситуаціям під час проведення масових заходів рекомендують об'єднати колег, друзів, знайомих, які беруть участь у масових заходах, у так звані «групи порятунку». Основне їхнє завдання - своєчасне і оперативне реагування на раптові запити присутніх і недопущення панічних настроїв.